

løsning ikke findes, og der tilsagdes dansk støtte til alle sådanne foranstaltninger over for Sydafrika, som blev lovligt vedtaget af FN. *Sverige* gjorde sig til talsmand for, at FN skulle øge presset mod Sydafrika; *Norge* omtalte ikke økonomiske sanktioner i forbindelse med Sydafrika-spørgsmålet, men udtalte i almindelighed i anden sammenhæng, at sådanne sanktioner må anvendes med varsomhed for ikke at forværre den situation, som de skulle afhjælpe.

Sydafrika forsvarede i sit indlæg oprettelsen af Bantustans og erklærede, at regeringens mål var at skabe et Commonwealth af de forskellige nationer i Sydafrika, der skal leve fredeligt side om side, politisk uafhængige, men økonomisk gensidigt afhængige. Man fordømte FNs indblanding i Sydafrikas indre anliggender og hævdede, at en våbenembargo var i strid med FN-pagtens art. 51 om medlemsstaternes ret til selvforsvar. Der advarede mod virkningen af eventuelle økonomiske sanktioner på de indfødte arbejderes levevilkår.

Congo.

Den belgisk-amerikanske faldskærmsaktion mod Stanleyville fandt sted i dagene umiddelbart før generalforsamlingens åbning og særligt under den første del af generaldebatten — medens Sikkerhedsrådet samtidig behandlede sagen — omtalte mange afrikanske repræsentanter situationen i Congo. Spændingen mellem hvid og sort skabte en ubehagelig atmosfære i debattens første uger. De mest forbitrede angreb mod vestmagterne i denne forbindelse kom fra Mali, Tanzania, Burundi og Congo (Brazzaville), medens tillige Kenya og Den Forenede Arabiske Republik fremsatte skarpe udtalelser. Blandt de moderate talere kan nævnes repræsentanter fra Gabon og Niger, der ikke blot var rystet over udviklingen i Congo, men som samtidig fordømte undergravende virksomhed med støtte fra udenforstående stater. Nigeria anbefalede, at frihedsbevægelserne i Afrika koncentrerede sig om lande, der ikke allerede var befriet for imperialisme, idet de nye stater skulle have fred til at finde et ståsted. Senegal, der fordømte „al intervention det være sig fra Washington eller Peking“, betegnede indig-

nationen over den belgisk-amerikanske aktion som falsk, idet andre lande tidligere havde anmodet om bistand fra europæiske magter til at opretholde ro og orden, uden at dette havde medført protester. Den centralafrikanske Republik advarede imod „en Vietnamisering“ af Congo. Samtlige talere ønskede, at Congo-spørgsmålet løses inden for rammerne af OAU. (Organisationen for Afrikansk Enhed).

Kinas repræsentation i FN.

Ca. $\frac{1}{3}$ af de 94 talere udtrykte sig til fordel for Folkerepublikken Kinas repræsentation i FN. Tre repræsentanter, Philippinerne, Guatemala og Gabon modsatte sig Peking-regeringens repræsentation, da denne ville betyde belønning for aggression. Irland, New Zealand, Nigeria og Trinidad-Tobago anbefalede en to-Kinapolitik, medens Japan udtalte, at beslutningen om Kinas repræsentation er et vigtigt spørgsmål som ifølge pagtens art. 18 skal afgøres med $\frac{2}{3}$'s flertal.

Særlige politiske spørgsmål.

Problemet om Europas sikkerhed blev særligt behandlet af Polens udenrigsminister, der anbefalede, at dette spørgsmål, herunder både Tysklands-problemet og spørgsmålet om rustningerne i Europa, tages op på en konference med deltagelse af alle europæiske stater samt Sovjetunionen og USA.

Tysklands-spørgsmålet kunne ifølge de kommunistiske lande kun løses ved at anerkende eksistensen af 2 tyske stater og ved at afslutte en fredstraktat med disse. Flere lande, f. eks. Brasilien, Niger, Philippinerne og Thailand, fremhævede, at det tyske spørgsmål måtte løses på basis af selvbestemmelsesretten, medens 2 lande, Argentina og Malawi, erklærede, at forbundsregeringen repræsenterede det tyske folk.

Flere afro-asiatiske lande talte i almindelighed om problemet vedrørende *de delte lande* og anbefalede løsninger, der hvilede på retten til selvbestemmelse.

Cypern-spørgsmålet kunne ifølge tyrkisk opfattelse kun løses på grundlag af respekten for indgæede aftaler, der alene kan ændres ved forhandling og i enighed mellem samtlige garantimagter. Ifølge Grækenland og